

KOLUMNI: AINO ÄSSÄMÄKI

Oikeat luontomatkailijat eivät pärise

Luontomatkailu voidaan määritellä luonnonympäristöön perustuvaksi matkailuksi. Siten luontomatkailua voi olla melkein mikä vain, mihin tarvitaan tietynlaista maastoa tai maisemaa. Esimerkiksi laskettelu ja moottorikelkkailu voivat olla luontomatkailua.

Niissä ei kuitenkaan ole mitään luonnollista.

Aikanaan 1930-luvulla laskettelijat kiipesivät itse sopivan rinteen huipulle ja laskivat alas kerran tai kaksi yhden päivän aikana. Nyt hissi vie laskijan ylös ja painovoima tuo alas. Ansaittu yksi tai kaksi lämmittävää afterski-juomaa on muuttunut koko päivän kestäväksi juopotteluksi.

Päihytyneimmät tuodaan rinnebaarista lumikissalla alas, kun sukset eivät enää kannata. Mitä tekemistä tällä kaikella on luonnon kanssa?

Moottorikelkkailu perustuu luonnonympäristöön, sillä sitä varten tarvitaan lunta ja sopiva reitti. Lapissa moottorikelkkoja tarvitaan poronhoidossa ja muussa hyödyllisessä käytössä. Etelä-Suomessa moottorikelkat ovat huviajoa varten.

Kaksitahtisen moottorin ääni kiirii kauas ja kelkkoja varten tehdään jo leveitä väyliä. Onko tämä kovin luonnollista?

Ehdotan, että harhaanjohtavasti luontomatkailuna pidetyt laskettelu, kelkkailu ja mönkijäsafarit ovat vastedes pärinämatkailua.

toimitus@maaseuduntulevaisuus.fi

Mönkijät kuuluvat samaan osastoon. Niistä on hyötyä, itse ajojin noin kuukausi sitten mönkijällä taimia istutusosalalle ja muissakin metsätöissä sopiva mönkijä on hyvä apuväline.

Valtaosa mönkijöistä on kuitenkin tarkoitettu huviajoon.

Jos olisi minun päätettävissäni kieltää mopoilu kotikadullani tekisin sen välittömästi. Sen verran ärsyttävää on, kun kymmenen teiniä sahaa mopoillaan katua edestakaisin. Kyse on päättävästä lähiökadusta, jonka päässä olevalle kääntöpaikalle mopopojat ajavat yömyöhällä tupakoimaan ja syljeskelemään.

Ja sitähan teinit tekevät, mutta mikseivät nuorukaiset voi ajaa polkupyörällä? Saisi naapurin tati nukkua yönsä rauhassa.

Voin siis hyvin ymmärtää, että moottorikelkkareitti taatusti ärsyttää lähiseudun asukkaita. Etenkin, jos heidän suostumustaan ei ole kysytty. Jos olisin metsänomistaja, en varmasti antaisi lupaa kelkkareitille. Erityisen ärtynyt olisin, jos kelkkojen möykkyä kaiken lisäksi kuuluisi asuinpaikalleni.

Moottorikelkkailu on eliitin laji. Minul-

le ei ole siihen haluja eikä rahaa, en halua sellaista tukea. En veroeuroillani enkä muutenkaan.

Jos kelkkailua haluaa harrastaa, voi hankkia omaa maata sen verran, että pääsee rälläämään.

Sitä paitsi onko sillä nyt niin väliä, mikä siellä jalkojen välissä pärisee? Yleisiä teitä piisaa, pärinäpöljät hankkikoon moottoripyörän. Tai ajettavan ruohonleikkurin, sillä saattaa päästä naapurin pihamaalle luvan kanssa rullaamaan.

Laskettelu ja moottorikelkkailun nimittäminen luontomatkailuksi on harhaanjohtavaa. Luontomatkailuun liitetään paljon myönteisiä mielikuvia. Puron solinaa, linnunlaulua ja luontoa kunnioittava retkeilijä.

Tällaista oikeaa luontomatkailua minäkin haluaisin edistää. Itse kullekin tekee hyvää mennä silloin tällöin metsään. Luonnolla on tutkitusti rauhoittava vaikutus. Lapset ja nuoret voivat oppia kunnioittamaan ympäristöään tutustumalla siihen.

Moottorin kuljettamana nämä edut eivät toteudu. Mönkijän lähestyessä eläimet kaikkoavat ja kasvit jauhautuvat

renkasiin. Tuulen humina puissa jää kuulematta.

Luontomatkailua halutaan edistää erityisesti sen työllistävän vaikutuksen vuoksi. Monissa selvityksissä on kuitenkin todettu luontomatkailun työllistävän varsin vähän ihmisiä verrattuna esimerkiksi metsätalouteen.

Metsätalouden haitat voivat sitä paitsi olla niin sanottua luontomatkailua pienemmät. Kumman otat mieluummin, ennen pitkää ennalleen kasvavan hakkuuaukean vai ainaisen pärinän?

Laskettelukeskuksen kyseessä ollessa saat ainaisen huonosti käyttäytyvien matkailijoiden virran ja rinnebaarin karmaisevan soittolistan aiheuttaman metelin. Tosin laskettelukeskus on kelkkasafareita pienempi paha. Sen haitat rajautuvat varsin pienelle alueelle. Moottorikelkkareitit kulkevat satoja kilometrejä.

Joka tapauksessa ehdotan, että harhaanjohtavasti luontomatkailuna pidetyt laskettelu, kelkkailu ja mönkijäsafarit ovat vastedes pärinämatkailua. Lasketellessa tosin pärisee lähinnä laskijoiden päissä, mutta samapa tuo. Harva termi on sananmukaisesti oikea.